

Slavínský Vladimír (1890–1949)

1913–1949 (2004)

Inventář

Název archivu:	Národní filmový archiv, Praha
Název archivní pomůcky:	Slavínský Vladimír (1890–1949)
Časový rozsah pomůcky:	1913–1949 (2004)
Druh archivní pomůcky:	Inventář
Číslo evidenčního listu NAD:	90
Evidenční číslo pomůcky:	112
Jméno zpracovatele:	Kučerová Hana
Místo a rok vyhotovení archivní pomůcky:	Hradištko pod Medníkem, 2009

I. Obsah

I.	Obsah	II
II.	Vývoj původce archivního souboru	III
III.	Vývoj a dějiny archivního souboru	X
IV.	Archivní charakteristika archivního souboru	X
V.	Obsahový rozbor archivního souboru	XII
VI.	Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení pomůcky	XII
VII.	Použité prameny a literatura	XIII
VIII.	Inventární seznam	1

II. Vývoj původce archivního souboru

Vladimír SLAVÍNSKÝ (1890–1949), filmový režisér, scenárista, dramatik, herec a v neposlední řadě vytrvalý podnikatel, vlastním jménem Otokar Václav Pitřman, se narodil 26. září 1890 v Dolních Štěpanicích.¹ Pocházel z chudé plátenické rodiny z Podkrkonoší. Od dětství ho silně přitahovalo umění, hlavně poezie a divadlo. Byl typem člověka mimořádně energetického, osobně spolehlivého, vytrvalého, svědomitého a pilného. Ač několikrát za život finančně zkrachoval, natočil celkem 58 filmů.

V sedmnácti letech odešel na inzerát ke kočovné společnosti v Přešticích. Cestou si prý vymyslel svůj pseudonym Slavínský.² Později působil jako nadšený ochotník v několika dalších amatérských souborech. Hraní ho nedokázalo uživit, proto pracoval v tiskárně jako korektor a vyučil se typografem a sazečem. Tiskařské povolání střídal s angažmá v divadlech v Třeboni, Čáslavi, Prostějově a Praze. Působil i na poutích jako amatérský řecko-římský zápasník. Později se živil mimo jiné i jako agent s nejrůznějšími artikly.

V roce 1912 přišel Vladimír Slavínský do Prahy. Začínal zde jako literát, básník a recitátor ve skupině bohémů, kteří si říkali „věční beáni“ a působili v okolí pražského Karlova náměstí. Jak sám říkával, psal verše „starého, nicméně dobrého kalibru.“³ Jeho poezie byla silně ovlivněna cizími vzory.⁴ Nadšeně obdivoval a hájil starou školu básníků, především Vrchlického.

Ve dvaceti letech napsal svoji první divadelní hru *Láska je utrpením*, kterou později přepsal do filmového scénáře. Jeho rané divadelní hry neměly valného úspěchu, mnoho jeho kusů vůbec odmítli uvést. Když mu jedno z divadel vrátilo veselohru *Boženka lékařkou* (1914), pronajal si přírodní divadlo v Krči a sám hru provedl, režíroval a zahrál si i hlavní roli – zamilovaného profesora.

Jeho herecké a literární ambice ho ke kinematografii přivedly ještě v éře němých filmů. Filmové scénáře se pokoušel psát již v roce 1912. Jeho první dva náměty *Lékař srdci* a *Hrdinova odměna*, však nebyly realizovány.⁵ Po nevydařeném angažmá u firmy

¹ Obec se nachází v okrese Semily.

² FIKEJZ, Miloš: *Český film. Herci a herečky, III. díl: S–Ž*. Praha: Libri 2008, s. 146.

³ WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*. Praha: Akademie múzických umění 1966, s. 10.

⁴ Napsal např. básně: Pan Balcar, Neptun, Netopýři – Používá se také tvaru Pitřman. Viz např. WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*, s. 11.

⁵ BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scénáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*. Praha: Československý filmový ústav 1986,

Kinofa, která záhy zkrachovala, a po létech dalších neúspěšných pokusů uplatnit se v některé z filmových výroben v Praze založil krátce po první světové válce s Aloisem Jalovcem⁶ firmu Pojafilm.⁷ Začali natáčet z vlastních prostředků. V Pojafilmu byl Slavínský hercem, scenáristou i režisérem zároveň. Jalovcovy laboratoře ve Vodičkově ulici zajišťovaly společnost materiálem. Byly zřízeny z pětipokojového bytu ve starém domě vedle paláce U Nováků. Zde si Jalovec pro své soukromí ponechal jen malou kuchyňku a pokojíček, v dalších místnostech byly temná komora, dvě střížny, suširna, kopírna, barvírna a promítací síň.⁸

Slavínský začínal u filmu bez jakékoliv odborné přípravy, ale svým povoláním byl zcela posedlý. Jedinou jeho učební pomůckou byly hotové filmy jeho i jiných tvůrců a obecnost. Dokázal jediný film shlédnout až dvacetkrát. Se stopkami v ruce bedlivě sledoval rychlost vývoje děje. Publikum mu zase sloužilo jako barometr toho, co je divákovi odporné nebo čemu se bude smát.

Podle cizích i vlastních námětů natočil Slavínský deset němých filmů,⁹ v nichž hrál většinou i hlavní mužskou roli, vesměs milovníků. Jeho prvním filmem¹⁰ byla *Divoká Maryna* (1919) s Mílou Holečkovou v hlavní roli. Zde také debutoval jako filmový herec v roli filmového podnikatele Rondela. Ve druhém filmu *Láska je utrpení čili Sázka o halěr*¹¹ si také sám zahrál hlavní mužskou roli Milana Dumavského. Filmovou partnerku mu byla Anna Iblova-Bolešková.

Ve svých filmových rolích udivoval svým akrobatickým uměním a fyzickou zdatností. Například při natáčení filmu *Láska je utrpení* poskytl pražskému obyvatelstvu jedinečnou podívanou – vyšplhal se po konstrukci Petřínské rozhledny až na její vrchol.¹² Ostatně po celý život se udržoval ve skvělé kondici. Ovládal téměř všechny

---

s. 389.

⁶ Alois Jalovec (1867–1932) – český kameraman a jeden z průkopníků české kinematografie, posléze filmový podnikatel.

⁷ Slovo POJA bylo vytvořeno z iniciál zakladatelů (Pitřman Otakar, Jalovec Antonín). Viz BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scénáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*, s. 389.

⁸ Slavínský odešel z Pojafilmu v roce 1923, když byl ve značné finanční krizi a musel si přivydělávat jiným způsobem. Firma Pojafilm se udržela díky Jalovcovi ještě několik let, v březnu 1928 vznikl v promítací síni požár, který zničil nejen přístroje, ale i řadu kopií českých filmů. Jalovec s činností skončil, po jeho smrti se laboratoř ujal v roce 1933 Václav Münzberger. Laboratoř krátce působila ještě po 2. světové válce.

⁹ Viz filmografie.

¹⁰ V roce 1915 roztočil svůj vůbec první film *Láska šla kolem*, který však nedokončil. BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scénáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*, s. 389.

¹¹ Původně šlo o divadelní hru. Viz výše.

¹² WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*, s. 13.

sporty. Ve volných chvílích pravidelně jezdil na koni, lyžoval, boxoval, šerموval, plaval. Vedle odvážných akrobatických výkonů měl Slavínský i ctižádost implantovat v českém prostředí postupy amerického filmu.

Mnohé filmy si napsal sám sobě jako herci „na kůži,“ hrával však i ve filmech jiných režisérů. Jeho nejvýznamnější role byly: inženýr Jiří Orlick (Zlatá žena), architekt Karel Hartwig (Sněžanky), cikán Jůra (Cikán Jůra), Petr Horyna (Syn hor), vladýka Vojemír (Svatý Václav), krejčí (Erotikon) a ve zvukovém filmu vězeňský kněz (Psohlavci) a úředník (Karel Havlíček Borovský).¹³

Na sklonku němé éry zanechal pro neshody s některými výrobci na čas filmové práce. Po této krátké pauze na rozhraní dvacátých a třicátých let začal pracovat ve zvukovém filmu, ale převážně jen v roli scenáristy a režiséra. Jako scenárista se uplatnil již ve svých režisérských debutech a ve třicátých a čtyřicátých letech si scénáře psal pro své filmy výhradně sám (Falešná kočička, Zlatá Kateřina, Studentská máma, První políbení, Jedna z milionu, Zlaté dno a další).

V roce 1932 natočil svůj první zvukový film *Právo na hřích* (1932) – adaptace divadelní hry Viléma Wernera. S tímto filmem získal první výrazný úspěch. Točil tři až čtyři filmy ročně, filmy vyráběl v rekordních časech. Ve snaze přizpůsobit se vkusu masového diváka režíroval povětšinou laciné veselohry, různé pokleslé, sentimentální a naivní filmy, melodramatické i tragické komerční filmy. Jen mizivé procento jeho filmů mělo trvalejší uměleckou platnost. Jeho filmy však měly u publika velký úspěch a proto byl producenty vyhledáván. Od začátku třicátých let byl považován, po Martinu Fričovi, za nejúspěšnějšího režiséra. Slavínský byl typem komerčně úspěšného řemeslníka, který své filmy přizpůsoboval vkusu diváků, což ho v očích kritiky a většiny ostatních tvůrců diskvalifikovalo do pozice pohrdáníhodného tvůrce. Soudobá pokroková kritika, která byla přesvědčena, že „slavinština“ – jak byl tento styl práce označován – nejen snižuje vkus, ale svým způsobem izoluje širokou skupinu diváků od skutečné reality života třicátých let, plných sociálních i politických problémů.¹⁴

Slavínský dokázal filmy natáčet rychle a levně. Na place byl však přísný a nenáviděl improvizaci. Kritika mu často vyčítala stereotypní obsazování herců Antonie Nedošinské, Theodora Pištěka, Lídy Baarové, Věry Ferbasové, Františka Kryštofa-Veselého, O. Korbeláře, Raoula Schránila a jiných (*Matka Kráčmerka, Vdávky Nanynky Kulichovy, Uličnice, Pokušení paní Antonie, Studentská máma, Zlatá*

¹³ Viz filmografie.

¹⁴ BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scenáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*, s. 389.

Kateřina, Rozkošný příběh, Falešná kočička, Jedna z milionu, Svatební cesta, Bílá vrána, Zlatý člověk, Děvčátko z venkova, Slečna Matinka, Holka nebo kluk?, Žabec).¹⁵ Z této doby byly nejkvalitnější jeho filmy s Hugo Haasem (často podle námětu Olgy Scheinpflugové) – *Okénko, Madla z cihelny a Její lékař*.

Za německé okupace prokázal, že má na víc než jen na sentimentální příběhy. Natáčel různé aktuální komedie (*Přítelkyně pana ministra*), národní cítění se snažil povzbudit silně vlastenecky zabarveným životopisným filmem o skladateli a kapelníkovi Františku Kmochovi *To byl český muzikant* (plná povzbuzujících i jinotajných dialogů a především radostných i tklivých melodií české muziky) nebo pro svou filmografii zcela netypickou vážnou adaptací Arbesova romaneta *Advokát chudých*. Vznikly i další jeho kvalitní komedie (*Poznej svého muže, Dva týdny štěstí, Nebe a dudy, Ryba na suchu, Zlaté dno, Muži nestárnou, Neviděli jste Bobíka?*, film *Jenom krok* nebyl dokončen). Za okupace natočil pod jménem Otto Pittermann tři německé snímky (*Die Schwache Stunde, Seine Beste Rolle a Sieben Briefe*).

V podmínkách znárodněné kinematografie se pokoušel navázat na svou dosavadní tvorbu adaptacemi oblíbených autorů F. X. Svobody (*Poslední mohykán*) či O. Scheinpflugové (*Dnes neordinuji*). Natočil také komedii *Právě začínáme*. Po druhé světové válce však o jeho filmy přestal být zájem. V nových sociálních a kulturně politických podmínkách vyzněly jeho filmy spíše jako karikatura jeho předválečné tvorby. Slavínský trpěl pocitem, že ho jeho publikum, kterému celý život sloužil, zradilo.

Ve snaze udržet krok s dobou začal natáčet budovatelské drama *DS-70 nevyjíždí* (1949). Snímek však již nedotočil, zemřel během jeho realizace. Před dokončením ho manželka Lída Slavínská (1908–1970) našla 16. srpna 1949 v pracovně jejich pražského bytu mrtvého. Zemřel předčasně, v plné práci. Bylo mu nedožitých 59 let.

Film *DS-70 Nevyjíždí* byl nakonec dokončen a v roce 1951 uveden. V pozůstalosti Slavínského se rovněž dochoval námět, který pod názvem *Pára nad hrncem* zfilmoval jeho kolega Miroslav Cikán.

Ačkoli odpůrci často Slavínského kritizovali,¹⁶ že točí umělecky podprůměrně filmy a že se chce jen zalíbit nejprostšímu divákovi, jeho průkopnická a vývojářská úloha v začátcích českého filmu je neoddiskutovatelná. Na jedné straně je považován za zakladatele českého lidového filmu, na straně druhé je jeho jméno spojováno

¹⁵ Podrobné filmografické údaje viz *Český hraný film II. 1930–1945*. Praha: Národní filmový archiv 1998.

¹⁶ Např. inv. č. 47 a 48.

s pojmem nejhoršího filmového kýče. V každém případě je však Slavínský s historií českého předválečného filmu nerozlučně spjat.

Filmografie¹⁷

- 1919:** *Boby nesmí kouřit* (N, S)¹⁸ – němý film¹⁹
Divoká Maryna (N, R, S, H – filmový podnikatel Rondel) – NF
Láska je utrpením (N, R – společně s Přemyslem Pražským, Sc, H – herec Milan Dumavský) – NF
- 1920:** *Sněženky* (N, R, S, H – architekt Karel Hartwig) – NF
Zlatá žena (N, R, S, H – ing. Jiří Orlick) – NF
- 1921:** *Děvče ze Stříbrné Hranice* (N, R, S, H – kapitán hraničářů Roman Degar) – NF²⁰
- 1922:** *Cikán Jůra* (N, R, S, H – cikán Jura) – NF, nedokončen
O velkou cenu (N, R, S) – NF
- 1923:** *Únos bankéře Fuxe* (H – host na večítku) – NF
- 1925:** *Syn hor* (R, S, H – Petr Horyna) – NF
- 1926:** *Falešná kočička* (autor textu písně) – NF
Na letním bytě (R, S) – NF
- 1927:** *Krásná vyzvědačka* (H – ministr národní obrany) – NF
- 1928:** *Z lásky* (R, S) – NF
Ve dvou se to lépe táhne (H – člen městské rady) – NF
- 1929:** *Erotikon* (H – krejčí) – NF
Kamarádské manželství (H – řečník) – NF
Svatý Václav (H – vladyka Vojemír) – NF
- 1931:** *Karel Havlíček Borovský* (H – úředník)²¹
Psohlavci (H – vězeňský kněz)
- 1932:** *Právo na hřích* (R, S – spolu s Josefem Neubergem)
- 1933:** *Její lékař* (R, S – spolu s Otakarem Hanušem)

¹⁷ Základ filmografie převzat z WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*, s. 16; Doplněno údaji z publikací: BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scenáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*; Kolektiv autorů: *Český hraný film I. 1898–1930*. Praha: Národní filmový archiv 1995.

¹⁸ V závorce uvedeno, jak se Vladimír Slavínský na jednotlivých filmech podílel. Více viz seznam zkratk.

¹⁹ Dále jen NF.

²⁰ Údaj o názvu filmu čerpán z: katalogu *Český hraný film I. 1898–1930*. Praha: Národní filmový archiv 1995, s. 53. Jinde uveden název filmu chybně jako *Děvče ze Stříbrné Skalice* (BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scenáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*, s. 390), *Děvče ze Stříbrné hranice* (HANZLÍK, V. - SMRŽ, Karel: *Portréty předních českých filmových umělkyň a umělců*. Praha: Vlastním nákladem 1922, s. 23) či *Děvče ze stříbrné hranice* (WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*, s. 16).

²¹ Tento a všechny další filmy jsou zvukové.

- Madla z cihelny* (R, S – spolu s Otakarem Hanušem)
Okénko (R, S – spolu s Otakarem Kleinem)
- 1934:** *Matka Kráčmerka* (R, S – spolu s E. A. Longenem a Juliem Schmittem)
Pokoušení paní Antonie (R, S – spolu s E. A. Longenem a Juliem Schmittem)
Zlatá Kateřina (R, S – spolu s E. A. Longenem)
- 1935:** *Jedna z milionu* (R, S – spolu s E. A. Longenem a Juliem Schmittem)
První políbení (R, S – spolu s E. A. Longenem a Juliem Schmittem)
Studentská máma (N, R, S – spolu s E. A. Longenem)
Vdavky Nanyňky Kulichovy (R, S)
- 1936:** *Srdce v soumraku* (R, S)
Tři muži ve sněhu (R, S – spolu s Otakarem Vávrou)
Uličnice (R, S – spolu s Otakarem Vávrou)
- 1937:** *Děvčátko z venkova* (R, S)
Falešná kočička (R, S – spol. s Karlem Melíškem)
Rozkošný příběh (R, S)
Srdce v soumraku (R)
Vdovička spadlá s nebe (R, S, TP spolu s Karlem Melíškem)
Žena pod křížem (R, S – spolu s Karlem Melíškem)
- 1938:** *Bílá vrána* (R, S)
Slečna matinka (R, S)
Svatební cesta (N, R, S)
- 1939:** *Dědečkem proti své vůli* (R, S)
Holka nebo kluk (N, R, S)
Zlatý člověk (R, S)
Žabec (R, S)
- 1940:** *Dva týdny štěstí* (R)
Poznej svého muže (R, S)
Přítelkyně pana ministra (N, R, S)
To byl český muzikant (R, S)
- 1941:** *Advokát chudých* (R)
Nebe a dudy (R)
- 1942:** *Die schwache Stunde* (R) – točil v Německu pod pseudonymem D. Pittermann
Seine beste Rolle (R) – točil v Německu pod pseudonymem D. Pittermann
Muži nestárnou (R, S)

Ryba na suchu (R, S)

Slabá hodinka (R) – točil v Německu pod pseudonymem D. Pittermann

Zlaté dno (R, S)

1944: *Neviděli jste Bobíka?* (R, S)

Sieben Briefe (R) – točil v Německu pod pseudonymem D. Pittermann

1945: *Jenom krok* (R, S) – nedokončen

1946: *Právě začínáme* (R)

1947: *Poslední mohykán* (R)

1948: *Dnes neordinuji* (R)

1949: *DS-70 nevyjždí* (R) – uvedeno r. 1951

1950: *Pára nad hrncem* (N)

III. Vývoj a dějiny archivního souboru

Pozůstalost byla Národním filmovým archivem získána v blíže neurčené době. Podrobnější údaje o okolnostech získání archivního souboru nejsou k dispozici.

IV. Archivní charakteristika archivního souboru

Osobní pozůstalost Vladimíra Slavínského byla uspořádána podle níže uvedeného schématu NFA pro pořádání osobních pozůstalostí:²²

I. ŽIVOTOPISNÝ MATERIÁL

- a) osobní doklady, diplomy, ceny, legitimace, vysvědčení
- b) studijní a odborná příprava (školní sešity, záznamy vysokoškolských přednášek apod.)
- c) autobiografie, paměti, deníky, poznámkové sešity
- d) hospodářské a majetkové záležitosti původce fondu
- e) zdravotní stav původce fondu

II. KORESPONDENCE

- a) rodinná
- b) osobní –
  - 1) abecedně podle odesílatelů
  - 2) dopisy anonymní
  - 3) dopisy zatím blíže neurčené
  - 4) koncepty původce fondu neurčeným osobám
  - 5) dopisy úřadů a institucí

²² Schéma bylo vytvořeno dne 15. listopadu 1995 podle schématu pro pořádání osobních pozůstalostí v Ústředním archivu České akademie věd.

- 6) blahopřání k význačným životním jubileím, kondolence (původcem vyčleněné konvoluty)
- 7) pozvánky, předvolání

III. ODBORNÁ, UMĚLECKÁ A LITERÁRNÍ ČINNOST

- a) odborné práce (buď podle oborů nebo chronologicky, při chronologickém řazení nedatované práce abecedně)
- b) literární činnost: – 1) články, kratší literární útvary aj.
2) scénáře, film. libreta a náměty
3) divadelní a rozhlasové hry, romány
- c) umělecká činnost
- d) vydavatelská a nakladatelská činnost
- e) zlepšovací návrhy, technické projekty, vynálezy apod.
- f) referáty, zprávy, úvahy, recenze, posudky, polemiky aj. (abecedně podle jmen autorů recenzovaných prací, resp. chronologicky)
- g) pomocný a studijní přípravný materiál:
  - 1) filmové náměty – podklady
  - 2) fotografie z natáčení a z filmů, portréty herců, umělců, negativy
  - 3) výtvarné návrhy
  - 4) poznámky, výpisky, výstřižky sloužící jako podkladový materiál pro práci apod.
- h) ostatní materiály související s odbornou činností

IV. VEŘEJNÁ ČINNOST (politická, organizačně-vědecká, pedagogická a jiná) – řadit podle institucí

- a) vlastní firma
- b) smlouvy na filmy, autorská práva aj.
- c) povolení k filmování
- d) rozpočty filmů
- e) filmové festivaly, kongresy, setkání, soutěže

V. ILUSTRAČNÍ MATERIÁL O PŮVODCI FONDU

- a) fotografie, vyobrazení
- b) vzpomínky, oslavné projevy
- c) referáty a recenze o pracích původce fondu
- d) bibliografie jeho prací
- e) smuteční oznámení, nekrology, proslovy nad rakví
- f) varia

VI. PÍSEMNOSTI TÝKAJÍCÍ SE RODINNÝCH PŘÍSLUŠNÍKŮ

VII. PÍSEMNOSTI CIZÍ PROVENIENCE

V. Obsahový rozbor archivního souboru

V oddílu I/a (Osobní doklady, legitimace, diplomy, ceny, vysvědčení...) zaujme několik dokumentů dokládajících spolupráci Vladimíra Slavínského s odbojem v době existence Protektorátu Čechy a Morava. V oddíle I/c (Autobiografie, paměti, deníky, poznámkové sešity) najdeme osobní vzpomínku Vladimíra Slavínského o jeho cestě k filmu. Oddíl I/d (Hospodářské a majetkové záležitosti původce fondu) obsahuje některé materiály týkající se firmy Slavínského.

Nejrozsáhlejší částí fondu je oddíl II. (Korespondence), který obsahuje jednak osobní (II/b 1 – Osobní korespondence), jednak úřední korespondenci (II/b 5 – Dopisy úřadů a institucí). Z velké části se ale jedná pouze o blahopřejné lístky či telegramy.

V oddílu III. (Odborná, umělecká a literární činnost) lze najít množství statí, článků a především scénářů Vladimíra Slavínského. Pro filmového historika je nejpřínosnější část V/c (Referáty a recenze o pracích původce filmu) obsahující několik, často poměrně záporných, kritik a posudků na filmy Vladimíra Slavínského. Jiné části (V/b – Vzpomínky, oslavné projevy) naopak obsahují kladné články o původci fondu. Celkově si lze z materiálů, které fond obsahuje, vytvořit poměrně dobrý obrázek o názorech na osobnost Vladimíra Slavínského.

VI. Záznam o uspořádání fondu a sestavení pomůcky

Materiály osobního fondu Vladimíra Slavínského jsou uloženy v jednom (1) kartonu v depozitáři NFA na Hradištku. Fond uspořádala, úvod sepsala a inventární seznam sestavila Hana Kučerová v únoru až březnu roku 2009. Vzhledem k malému rozsahu fondu nebyly vyhotoveny žádné rejstříky.

VII. Použité prameny a literatura²³

- BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scenáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*. Praha: Československý filmový ústav 1986.
- *Český hraný film I. 1898–1930*. Praha: Národní filmový archiv 1995.

²³ Rozsáhlejší bibliografii lze najít v BARTOŠEK, Luboš – BARTOŠKOVÁ, Šárka: *Filmové profily. Českoslovenští scenáristé, režiséři, kameramani, hudební skladatelé a architekti hraných filmů*. Praha: Československý filmový ústav 1986, s. 391–392.

- *Český hraný film II. 1930–1945*. Praha: Národní filmový archiv 1998.
- *Český hraný film III. 1945–1960*. Praha: Národní filmový archiv 2001.
- FIKEJZ, Miloš: *Český film. Herci a herečky, III. díl: S–Ž*. Praha: Libri 2008.
- HANZLÍK, V. – SMRŽ, Karel: *Portréty předních českých filmových umělkyní a umělců*. Praha: Vlastním nákladem 1922.
- Kolektiv autorů: *Panorama českého filmu*. Olomouc: Rubico 2000.
- WASSERMAN, Václav: *Průkopníci čs. kinematografie. Alois Jalovec – J. S. Kolár – Vladimír Slavínský a další průkopníci z kavárny Rokoko*. Praha: Akademie múzických umění 1966.

Seznam použitých zkratk

b. d.	bez data
H	herecká role
inv. č.	inventární číslo
N	námět
NF	němý film
přír. č.	přírůstkové číslo
R	režie, režisér
s.	stránka, stránky
S	scénář

VIII. Inventární seznam

<i>Inv.č.</i>	<i>Sign.</i>	<i>Obsah</i>	<i>Počet kusů</i>	<i>Časový rozsah</i>	<i>č. ev. jedn.²⁴</i>
	I.	Životopisný materiál			
	<i>I/a</i>	<i>Osobní doklady, legitimace, diplomy, ceny, vysvědčení</i>			
1		Legitimační lístek č. 47 posluchače VI. kurzu Ústřední matice divad. ochotníků československých, česky, ²⁵ strojopis, rukopis; ²⁶ fol. 1 ²⁷ .	1	1913	1
2		Čestné uznání ministra obchodu, strojopis; ²⁸ fol. 2.	1	1940	1
3		Osvědčení redaktora Miroslava Klace o občanské spolehlivosti Vladimíra Slavínského a o jeho pomoci při ilegální činnosti; fol. 2.	1	1945	1
4		Nález disciplinární rady Svazu filmových pracovníků – zproštění Otakara Pitřmana (Vladimíra Slavínského) obvinění z kolaborace; fol. 2.	1	1945	1
5		Udělení II. prémie Aprobační komise pro posuzování českých hraných filmů za filmovou režii filmu Poslední mohykán.	1	1947	1
6		Prohlášení Jana Vorlíčka ve prospěch Vladimíra Slavínského a o jeho spolupráci s ilegálním hnutím.	1	b. d.	1
	<i>I/c</i>	<i>Autobiografie, paměti, deníky, poznámkové sešity</i>			
7		Proč jsem se stal výrobcem českých filmů, rkp.; fol. 19.	1	b. d.	1
	<i>I/d</i>	<i>Hospodářské a majetkové záležitosti původce fondu</i>			

²⁴ Není-li uvedeno jinak, jedná se o karton.

²⁵ Není-li uvedeno jinak, je dokument v českém jazyce.

²⁶ Dále jen rkp.

²⁷ Není-li uvedeno jinak, jedná se o jednofoliový dokument.

²⁸ Není-li uvedeno jinak, jedná se o strojopis.

8		Příjem původce v roce 1939, strojopis, rkp.	1	1939	1
9		Platební poukaz od Ochranného sdružení autorského.	1	1940	1
10		Výplatní listina firmy Vladimír Slavínský – Pitrman za měsíc říjen 1945, strojopis, rkp.	1	1945	1
11		Výplatní list pro podniky pro firmu Vladimír Slavínský – Pitrman, strojopis, rkp.	1	1945	1
12		Výpis z účtu u Živnostenské banky + přílohy, strojopis, rkp.; fol. 8.	1	1947	1
13		Vyúčtování tantiemy z filmu Poslední mohykán.	1	1948	1
	II.	Korespondence			
	<i>II/b 1</i>	<i>Osobní korespondence – abecedně dle odesílatelů (příjemců)</i>			
14		Beneš Jara, strojopis, rkp.; fol. 3.	1 – 0 ²⁹	1934	1
15		Červený Jiří; fol. 2.	1 – 0	1947	1
16		Kavalek (telegram).	1 – 0	1947	1
17		Kořánová, L.; fol. 2.	1 – 0	1947	1
18		Minský Adolf.	1 – 0	1941	1
19		Okruhlica Jan (pouze dopisní obálka), rkp.	1 – 0	1937	1
20		Soňa a Zázvorka (telegram).	1 – 0	1947	1
21		Spolupracovníci filmu Na dobré stopě (telegram).	1 – 0	1947	1
22		Šmída Bohumil.	1 – 0	1947	1

²⁹ Obdržená korespondence – odeslaná korespondence.

23		Štáb filmu Poslední mohykán.	1 – 0	1947	1
24		Vrbenská – Valenská Pavla, strojopis, rkp.; fol. 3. ³⁰	2 – 0	1948	1
25		Vrzáň Miroslav; fol. 3. ³¹	2 – 0	1946–1947	1
26		Vymlátil Leo, rkp.	1 – 0	1920	1
	II/b 5	<i>Dopisy úřadů a institucí– abecedně dle odesílatelů (příjemců)</i>			
27		Continent film, Stockholm.	1 – 0	1947	1
28		Československý státní film; fol. 2	1 – 1	1949	1
29		Komise pro zahraniční obchod.	1 – 0	1920	1
30		Ředitelství městského divadla král. Vinohradů; fol. 2.	1 – 0	1914	1
31		Vincentinum, dům milosrdenství; fol. 2.	1 – 1	1945	1
	III.	Odborná, umělecká a literární činnost			
	III/b 1	<i>Literární činnost – články, kratší literární útvary</i>			
32		Jak se dělá film, neúplné; fol. 4 (1. strana dvakrát).	1	b. d.	1
33		Stať na téma Kritika – film – obecnost, neúplné; fol. 2.	1	b. d.	1
34		Povídka o českém lidu filmovém; fol. 3 (strany na sebe nenavazují).	1	b. d.	1
35		Verše věnované Anči a Frantovi, rkp.	1	b. d.	1
	III/b 2	<i>Literární činnost – scénáře, film. libreta a náměty</i>			
36		Poznámky ke scénáři filmu <i>DS-70</i>	1	b. d.	1

³⁰ Obálka obsahovala dopisy dva. Jeden byl adresován V. Slavínskému, druhý jeho ženě.

³¹ Jeden z dopisů je adresován V. Slavínskému i jeho manželce.

		<i>nevyjíždí</i> , rkp.; fol. 6.			
37		Část neidentifikovatelné filmové povídky, rkp.; fol. 2 (sedmá a osmá strana povídky).	1	b. d.	1
	III/f	<i>Referáty, zprávy, úvahy, recenze, posudky, polemiky aj.</i>			
38		Posudek scénáře filmu <i>Dnes neordinuji</i> , rkp.; fol. 6.	1	b. d.	1
39		Posudek scénáře filmu <i>Dnes neordinuji</i> ; fol. 3.	1	b. d.	1
40		O námětu a scénáři filmu <i>Miloval jsem Danielu</i> , rkp.; fol. 5.	1	b. d.	1
41		O námětu a scénáři filmu <i>Miloval jsem Danielu</i> ; fol. 6.	1	b. d.	1
	III/g 2	<i>Pomocný a studijní přípravný materiál – fotografie z natáčení a z filmů, portréty herců, umělců, negativy</i>			
42		Fotoalba. ³²	3	b. d.	1
	III/g 4	<i>Pomocný a studijní přípravný materiál – poznámky, výpisky, výstřižky sloužící jako podkladový materiál pro práci apod.</i>			
43		Poznámky o životě a díle Bedřicha Smetany, rkp.; fol. 16.	1	b. d.	1
44		Rukopisné poznámky, rkp.; fol. 4.	1	b. d.	1
	III/h	<i>Ostatní materiál související s odbornou činností</i>			
45		<i>Neviděli jste Bobíka?</i> – text a notový zápis písně s průvodním dopisem autora J. A. Bílého, rkp.; fol. 3.	1	1944	1
46		Seznam kin uvádějících film <i>Neviděli jste Bobíka?</i>	1	1944	1

³² Fotoalba byla zařazena do Sbírký z fotografií z českých hraných filmů (list NAD č. 6) pod sign. A 52–A 54.

47		Posudky veselohry <i>Honba za písničkou</i> (od Zdeňka Jirotky, Jiřího Mařánka a Dr. Adolfa Weniga); fol. 3.	3	1946	1
48		Posudek námětu Fr. Vlčka a J. Neuberga Pro Pepíka pro Frantíka (od L. E. Berky, Viléma Václava Čermáka, A. Černíka, Vl. Kabelíka, V. Kadlece, Sajíce a od neznámého autora) – film později nazván <i>Právě začínáme</i> ; fol. 12.	7	1946	1
49		Pokušení paní Antonie – námět pro filmovou veselohru od E. A. Longena; fol. 3.	1	b. d.	1
50		Program italského filmového festivalu; fol. 9.	1	b. d.	1
51		Chci říci Vám..., text tanga z filmu <i>Muži nestárnou</i> (2 verze); fol. 2.	2	b. d.	1
52		Text Valčíkové písňe; fol. 1.	1	b. d.	1
	IV.	Veřejná činnost			
	<i>IV/b</i>	<i>Smlouvy na filmy (řazeno chronologicky)</i>			
53		Smlouva (svědecký zápis) na vypracování filmové povídky <i>Honba za písničkou</i> .	1	1946	1
54		Smlouva (svědecký zápis) na režii filmu <i>Dnes neordinuji</i> .	1	1947	1
55		Smlouva (svědecký zápis) o ústní smlouvě o dílo na scénář filmu podle divadelní hry F. X. Svobody <i>Poslední muž</i> a dodatek k této smlouvě.	2	1947	1

56		Předběžná dohoda o režii filmu <i>Poslední mohykán</i> a dodatek k této dohodě.	2	1947	1
57		Opis nabídky Československé filmové společnosti Státní výrobně filmů na prodej remakeových práv na film <i>Advokát chudých</i> .	1	1948	1
58		Schválení výroby dosud nepojmenované filmové komedie v režii Vladimíra Slavínského; fol. 1.	1	1949	1
	V.	Ilustrační materiál o původci fondu			
	<i>V/b</i>	<i>Vzpomínky, oslavné projevy</i>			
59		Návrh na úvodní titulek k <i>DS-70 nevyjíždí</i> .	1	[1951]	1
60		Barevná fotografie keramické pamětní desky na rodném domě čp. 78 v Dolních Štěpnicích.	1	2000	1
61		Po stopách Vladimíra Slavínského, sestavil MVDr. Miloš Gerstner, příloha zpravodaje Posel zpod Žalého, z č. 5/2003; fol. 6.	1	2003	1
62		Po stopách Vladimíra Slavínského, sestavil MVDr. Miloš Gerstner, příloha zpravodaje Posel zpod Žalého, z č. 2/2004; fol. 4.	1	2004	1
	<i>V/c</i>	<i>Referáty a recenze o pracích původce fondu</i>			
63		Článek o Vladimíru Slavínském a jeho filmu <i>Advokát chudých</i> ; italsky.	1	[1941]	1
64		Článek o nových českých režisérech Vladimíru Slavínském a Františku Čápovi; italsky.	1	[1941]	1
65		Poznámky ke scénáři filmu <i>Veliké překvapení</i> od Dr. Rádla; fol. 2.	1	1944	1
66		Posudky scénáře filmu od <i>Jenom krok</i>	2	1944	1

		dr. Mir. Rutte (2 verze); fol. 14.			
67		Připomínky komise ústřední dramaturgie ke scénáři filmu <i>DS-70 nevyjíždí</i> a návrh na přepracování, ev. vystřížení některých scén; fol. 2.	1	1949	1
	<i>V/f</i>	<i>Varia</i>			
68		Spor s firmou bratři Deglové; fol. 5.	1	1925– 1926	1
	VII.	Písemnosti cizí provenience			
69		Václav Tille: Kinéma 1908 – část studie o počátcích nového umění; fol. 5.	1	b. d.	1

Název archivní pomůcky: Slavínský Vladimír (1890–1949)

Časový rozsah pomůcky: 1913–1949 (2004)

Počet evidenčních jednotek: 1 karton; 1913–1949 (2004)
1 fotografie; 2000

Počet inventárních jednotek: 69

Rozsah zpřístupněných archiválií: 0, 12 bm

Stav ke dni: 30. 4. 2009

Archivní fond zpracovala: Kučerová Hana

Pomůcku sestavila: Kučerová Hana

Počet stran: XIII + 8

Číslo jednací: NFA 2062/2009

Pomůcku schválil: 21. 12. 2009
Datum

.....
Vladimír Opěla
ředitel NFA

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012–2013

Název fondu: **Slavínský Vladimír (1890–1949)**

Datum provedení Generální inventury NAD: 24.8.2012

	<i>počet (ks)</i>	<i>inv.č. .³³</i>	<i>Uložení (kart.)</i>	<i>poznámky</i>
Kartony				
Kartony	1			
Úřední knihy a rukopisy				
Rukopisy	10	7, 32– 35, 45 (2), 49, 51, 52	1	1 hudebnina (inv.č. 45)
Mapy, plány, tech. výkresy, kresby				
Kresby	1	19	1	
Fotografické archiválie				
Fotografie papír. podl.	1	60	1	
Tisky				
Tisky po roce 1800 A	2	61, 62	1	

Ověřená metráž: 0,12 bm

Vyhotovil: Marcela Kalašová

³³ Inventární číslo a údaje o uložení jsou uvedeny pouze u nově vykázaných dílčích evidenčních jednotek. Údaje v kulatých závorkách za inventárními čísly znamenají počet kusů dílčí evidenční jednotky v daném inventárním čísle. V případě jednoho kusu se údaj „(1)“ neuvádí.